

POROČILO O IZMENJAVI

Monterrey, Mehika

1. – 31. julij 2012

Na izmenjavo sem šla 29. junija z letalom iz Benetk preko Pariza v Mexico DF, od tam pa z lokalnim prevoznikom VivaAerobus v Monterrey.

Študentje Universidad Autonoma de Nuevo Leon so se zelo potrudili za nas študente na izmenjavi. Nastanili so nas v študentskem domu le 5 minut hoje stran od bolnišnice. Svetovali so nam, kako opremo si moramo kupiti za prakso v bolnišnici in razložili, kakšna so pravila. Ker sem bila dodeljena oddelku splošne kirurgije, sem si morala kupiti scrubse, ki pa so lahko kakršnekoli barve. Presnetilo me je, da smo morali od doma (oz. iz študentskega doma) hoditi oblečeni v delovno obleko, scrubse, saj v bolnišnici ni bilo garderob in garderobnih omaric. Tudi pred vstopom v operacijsko dvorano, smo morali le odložiti svoje halje.

S prakso v Hospital Universitario "Dr. Jose Eleuterio Gonzalez" sem pričela v ponedeljek 2. julija. Prvi dan so mi predstavili bolnišnico in mi jo razkazali. Bolnišnica je ogromna, sestavljena je iz vsaj 15 različnih stavb, zato sem potrebovala kar nekaj dni, da sem se znašla v njej. Prvi dan so nas tudi slikali in vsak je dobil svojo izkaznico, s katero je izkazoval pravico biti v tej bolnišnici. Bila je namreč precej zastražena in polna policije in vojske. Predstavili so me tudi vodij specializantov, dr. Juanu Bautista, ter ekipi kirurgov h kateri so me dodelili.

Slika 1: Hospital Universitario "Dr. Jose Eleuterio Gonzalez"

Že prvi dan popoldne sem pristala na urgenci, kjer so mi pokazali, kako se očisti absces diabetika na hrbtu in kako se kirurško oskrbi rano. Dodelili so mi tudi mentorja, specializanta splošne kirurgije, katerega sem v tem mesecu spremljala večino časa.

V prvem tednu so me naučili osnov splošne kirurgije, razložili katere niti se uporablja za določene šive, kako ohranjati operativno polje sterilno in pokazali različne tehnike šivanja. Imela sem priložnost tudi prvič asistirati pri operaciji.

Moja skupina kirurgov je morala opravljati tudi ambulantno delo vsak tretji dan, tako da sem se redno srečevala tudi z jemanjem pacientove anamneze. To je zelo dobra vaja za znanje španskega jezika 😊

Dnevi, ko sem bila dodeljena na oddelek, so potekali v znamenju oskrbovanja ran, jemanja krvi in razvažanja pacientov na preiskave. Bolnišnica "Dr. Jose Eleuterio Gonzalez" v Monterreyu je nemreč učna bolnišnica in je popolnoma v lasti universe oz. medicinske fakultete. Zato so v njo prihajali pacienti brez zdravstvenega zavarovanja, ki so potebovali brezplačno oziroma zelo poceni pomoč. V tej bolnišnici pa je tudi izredno malo medicinskih sester, kar pomeni da večino dela, ki ga v Sloveniji opravljajo medicinske sestre, tam opravijo študentje medicine in mlajši specializanti.

Moja prva nočna izmena je bila med vikendom v prvem tednu. Že takoj ko sem prišla so me poklicali v operacijsko dvorano. Na mizi je ležal pacient z vbodno rano (nož) v trebuh. Asistirala sem pri operaciji črevesja in po 21h, ko je domov odšla sestra inštrumentarka, tudi podajala inštrumente kirurgu. Operacija je trajala 9 ur in bila super zabavna:D

Slika 2: Resekcija kolona, napredovali karcinom

Drugi teden sem bila predvsem v operacijskih sobah; opazovala sem poseg osteotomije stegnenice po zlomu, resekcijo kolona zaradi raka debelega črevesja, oskrbo strelne rane po strelu v nadlaht,... V nočnih izmenah sem predvsem asistirala pri odstranitvi slepiča (apendicektomija).

Tretji teden sem bila velik del časa na urgenci, kjer sem se učila šivati, naravnati zlome in oskrbovati abscese. Delali smo mavce in opornice za paciente ter poskrbeli za njihove rentgenske posnetke. V operacijski dvorani sem asistirala pri zanimivi operaciji stopala. Mlademu pacientu je vozilo prevozilo stopalo in mu zdrobilo kosti, strgalo kite, mišice, živce in žile.

Zadnji teden pa sem bila delno v ambulanti, kjer smo sprejemali paciente, delno pa v operacijski sobi. Prvič sem bila prisotna pri amputaciji noge. Bila je transtibialna amputacija, vzrok je bila sladkorna bolezen. Sladkorna bolezen je največji javnozdravstveni problem Mehike in tako imajo v bolnišnicah zelo veliko primerov zapletov te bolezni. V najslabših primerih tudi amputacije.

Zdaj pa še malo o družabnem delu...

Bilo nas je okrog 40 študentov hkrati na izmenjavi v Monterreyu. Skoraj vsak večer je kaj dogajalo, Mehičani so nam organizirali pool party american style, dva enodnevna izleta, nogometno tekmo, več večerov v diskotekah, piknik,... Monterrey je tudi veliko mesto, zato je vedno kaj za početi.

Slika 3: Pool party

All in all, spleča se iti na izmenjavo tja, ljudje so prijazni, jezik ni težak, veliko se lahko naučiš, predvsem pa se zabavaš 😊

Po izmenjavi sem šla na enomesečno potovanje po Mehiki:

Monterrey-Zacatecas-Mexico DF- Teotihuacan-Puebla-Veracruz-Oaxaca-Tuxtla de Gutierrez-San Cristobal de las Casas- Palenque-Merida-Progreso-Chichen Itza-Playa del Carmen-Isla Cozumel-Tulum-Cancun

Če koga kaj več zanima o potovanju, mi lahko piše na anjailovar@gmail.com.

Anja Ilovar